

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istorìa

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XVII. Quae Philo de Ascetis in Aegypto commemorat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

Φέρος, ὡς μὴ τῆ εἰσάπαξ ἰκανῶς ἔχεν δοκίμασίον, μὴ δὲ τῆ ἀγραφῶ ἔθει κηρύγματος διδασκαλίᾳ. ὡς ἀκλήσει δὲ πανόσιαις Μάρκον ἔτο ἐναγγελίον Φέρεται, ἀκόλυσον ὄντα Πέτρον λιπαρῆσαι, ὡς ἀν καὶ διὰ γραφῆς ὑπόμνημα τῆς διὰ λόγου ὡσαυδοθείσης αὐτοῖς καθ' αὐτοὺς διδασκαλίας. μὴ ὡς ἔτερον τε ἀνεῖναι ἢ κατεργάσασθαι τὸν ἄδρα, καὶ ταύτη αἰτίαις ἡρώδης τῆς ἔλευθέρου καὶ Μάρκον ἐναγγελίᾳ γραφῆς. γινώσκοντες τὸ πρῶτον φασὶ τὸν Ἀπόστολον ἀποκαλύψαντος αὐτῷ ἔνευματος, ἡδυνῶν τῆ τῶ ἀνδρῶν ὡσαυτοῦ μίαν, κυρῶσαι τε τὴν γραφὴν εἰς ἐκδοξίαν ταῖς ἐκκλησίαις. Κλήμης ἐν ἐκδοξίᾳ τῶν ὑποσημειώσεων ὡσαυδοθείσας τὴν ἰσραηλινὰν συνεπιμαρτυρεῖ δὲ αὐτῶν, ὁ ἱεροπολίτης ἐπίσκοπος ὄνομα Παπίας. ἔδὲ Μάρκος μνημονεύει τὸν Πέτρον ἐν τῇ ὡσαυτέρᾳ ἐπιστολῇ, ἢ καὶ σωιλᾶσαι φασὶν ἐπ' αὐτῆς Ῥώμης σημαίνεν τε τὴν αὐτὸν τὴν πόλιν προσημειῶν Βαβυλῶνα προσημειῶντα διὰ τῶν. ἀπαλάξαι ὑμᾶς ἢ ἐν Βαβυλῶνι συνεκλεκή, καὶ Μάρκος ὁ υἱός μου.

A nec contenti essent caelestis verbi doctrinam viva voce, nullis traditam scriptis accepisse: sed Marcum Petri sectatorem cujus hodieque extat Evangelium, enixè orarent ut doctrinæ illius quam auditu acceperant, scriptum aliquod monumentum apud se relinqueret. Nec prius destiterunt quam hominem expugnassent, auctoresque scribendi illius quod secundum Marcum dicitur, Evangelii extitissent. Quod cum Petrus per revelationem Sancti Spiritus cognovisset, delectatus ardenti hominum studio, librum illum auctoritate sua comprobasse dicitur, ut deinceps in Ecclesiis legeretur. Refertur id à Clemente in sexto Institutionum libro. Cui testis etiam accedit Papias Hierapolitanus Episcopus. Porro Marci mentionem fieri ajunt à Petro in priore Epistola, quam Romæ scriptam esse contendunt, idque Petrum ipsum innuere, qui Romam figuratè Babylonem appellat his verbis: Salutatur vos Babylonis Ecclesia à Deo perinde ac vos electa, & Marcus filius meus.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ΄.

Ὡς ὡσαυτέρᾳ ὁ Μάρκος τοῖς κατ' Αἴγυπτον πλὴν εἰσὶν Χριστὸν γινώσκον ἐκάρηξεν.

Τοῦτον δὲ Μάρκον πρῶτον φασὶν ἐπὶ τῆς Αἰγυπτοῦ ἐκάρηξεν, τὸ ἐναγγελίον ὁ δὲ καὶ ὡσαυτέρᾳ ἐκάρηξεν, ἐκκλησίας τε πρῶτον ἐπ' αὐτῆς Ἀλεξανδρείας συστήσασθαι. τοσαύτη δὲ ἄρα τῶν αὐτοῦ πεπενημένον πληθὺς ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν ἐκ πρῶτης ἐπιβολῆς ὡσαυτέρᾳ, διὰ ἀσκήσεως φιλοσοφίας τε καὶ σφοδρῆς ἀσκήσεως, ὡς καὶ γραφῆς αὐτῶν ἀξιῶσαι τὰς διατριβὰς καὶ τὰς συμπόσιας, τὰ τε συμπόσια, καὶ πᾶσαν τὴν ἄλλω τῶ βίβιν ἀγωγὴν τὸν Φίλονα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ΄.

Ὅσα ὡσαυτέρᾳ τῶν κατ' Αἴγυπτον ἀσκητῶν ὁ Φίλον ἰσραηλινός.

Ὅν καὶ λόγος ἔχει καὶ Κλαύδιον ἐπὶ τῆς Ῥώμης εἰς ὁμιλίαν ἐλθεῖν Πέτρῳ τοῖς ἐκείσε τότε κηρύσσοντι, καὶ ἐκ ἀπεικὸς ἀν εἶναι ὡσαυτέρᾳ ἐπὶ καὶ ὁ Φαυδὸν συζητήματα εἰς ὑπερβολὴν καὶ μὴ χρονοῦς αὐτῶν πεπονημένον, σαφῶς τὰς εἰς ἐπινοῦν καὶ εἰς ἡμᾶς πεφυλαμένους τὴν ἐκκλησίας πρῶτον κανόνας, ἀλλὰ καὶ τὸν βίον τῶ

CAPUT XVI.

Quomodo Marcus notitiam Dei primus Aegyptiis predicaverit.

CETERUM hunc Marcum in Aegyptum profectum, Evangelium quod ipse conscripserat, primum illic predicasse perhibent, & in ipsa urbe Alexandria Ecclesias constituisse. Tanta porro multitudo virorum simul ac mulierum qui fidem Christi illic amplexi fuerant, ab ipso statim initio tam severam tamque Philosophicam institutionem professæ est, ut studia illorum & cætus atque convivia, totamque vivendi rationem scriptis suis commemorare operæpretium duxerit Philo.

Huc refer Niciph. c. 15. l. 2.

CAPUT XVII.

Qua Philo de Ascetis in Aegypto commemorat.

QUEM quidem Philonem fama est Claudii Augusti temporibus Romæ cum Petro qui Verbum Dei illic predicabat, familiarem congressum habuisse. Neque id certè à veritate abhorret. Nam & Commentarius ille de quo loquimur, multis post annis ab eo elaboratus, omnes Ecclesiasticas regulas quæ à nobis etiamnum servantur,

Huc refer Niciph. c. 16. l. 7.

manifestè continet. Et cum Philo-
 phorum Ascetarumque nostrorum vi-
 tam describit, satis superque indicat se
 non modò vidisse, sed etiam vehemen-
 ter probare & mirari Apostolicos viros
 qui ex Hebræis, ut credibile est, oriun-
 di, ob eam causam Judaicos ritus at-
 que instituta tunc temporis magna ex
 parte servabant. Primum igitur in eo li-
 bro quem de vita contemplativa seu de
 supplicibus inscripsit, postquam nihil
 à veritate alienum narrationi quam in-
 stituisset de suo se adtexturum esse pro-
 fessus est, viros quidem ipsos Thera-
 peutas, feminas verò simul cum ipsis
 versantes Therapeutrias ait appellari. B
 Causamque istius appellationis subjun-
 git, seu quod tanquam medici quidam,
 animos eorum qui ad ipsos accesserant,
 vitiosis affectibus liberatos curarent,
 seu quod ipsi divinum numen castè ac
 sincerè colerent. Porro utrum Philo-
 ipse hanc illis appellationem incidere,
 commentus vocabulum quod eorum
 hominum moribus institutisque con-
 grueret; an reverà ab initio ita vocati
 sint, cum Christianorum nomen non-
 dum ubique diffusum ac pervulgatum
 esset, nihil opus est pertinaciter con-
 tendere. Ceterum ante omnia quidem
 facultates suas illos abjicere testatur.
 Ait enim simulatque ad hoc philoso-
 phandi genus se contulerint, omnibus
 eos bonis ad propinquos suos transmis-
 sis ultrò cedere. Deinde abjecta omni
 rerum humanarum cura, extra urbem
 progressos, in hortis agellisque deviis
 degere: quippe qui intelligant dissi-
 milis propositi hominum contubernia
 & commercia plurimum obesse Philo-
 sophiæ. Quod quidem illius tempori-
 Christi generoso quodam ac di-
 vino fidèi ardore successi instituisse
 mihi videntur, cum Prophetica vi-
 vendi rationem æmulari studerent.
 Etenim in Actibus Apostolorum, qui D
 nihil præter sinceram veritatem conti-
 nent, scriptum habetur, omnes Apo-
 stolorum discipulos prædiis & facultati-
 bus suis venditis, pretium fratribus pro-
 ut cujusque necessitas flagitabat, divi-
 sisse, adeo ut inter ipsos nemo egenus
 existeret. Quotquot enim possessores
 agrorum aut domorum erant, ut ait Lu-
 cas, vendentes afferebant pretia eorum
 quæ vendebantur, & ponebant ante pe-
 des Apostolorum. Dividebatur autem
 singulis prout cuique opus erat. His planè
 similia de Therapeutis postquam Phi-

A παρ' ἡμῶν Ἀσκητῶν ὡς ἐνὶ μάλις ἀκρίβεια
 ταῖς ἰσορῶν, γρηοῖ ἀνέκδηλος, οὐκ εἰδὼς μόνον,
 ἀλλὰ καὶ διποδεχόμενος, ἐπιβιάζων τε καὶ σεμ-
 νῶν τὰς καὶ αὐτὸν Ἀποστολικὰς ἀνδράς, ὅς
 ἐβραίων ὡς εἰκε γεγονότας, ταύτη τε Ἰσραὶ-
 κώτερον τῶν παλαιῶν ἐπὶ τὰ πλείστα διατη-
 ρήσας ἐβῶν. πρῶτον γένοιτο τὸ μὲν περὶ τῆς
 ἀληθείας ὁμοθυμῶν τε καὶ ὅς ἐαυτῶν ἑωρῶθη-
 σεν, ἐν οἷς ἰσορήσειν ἐμελλεν ἀπὸ χειρὸς ἀμεί-
 νος, ἐν ᾧ ἐπέγραψε λόγῳ περὶ βίβης θεωρητικῆς
 ἢ ἰκλιῶν, θεωρητικῆς αὐτῶν καὶ τὰς συν αὐ-
 τοῖς γυναικῶν θεωρητικῆς διποκαλεῖται. B
 Φησὶ, τὰς αἰτίας ἐπιπέτων τῆς τοιαύτης θεωρη-
 σέως. ἦτοι πρῶτον τὸ τὰς ψυχὰς τῶν θεωρη-
 σιῶν αὐτοῖς, τῶν διπο κακίας παθῶν, ἰα-
 τῶν δὲ ἀπαλλάξοντάς ἀκρίβειαν καὶ θεωρη-
 σέως. ἢ τῆς περὶ τὸ θεῖον καθαρότης καὶ εὐ-
 κλειῶς θεωρητικῆς τε καὶ ἰρησικίας ἐνεκα. εἴ-
 ὅτι ὅτι ἐαυτῶν ταύτων αὐτοῖς ἐπιπέθειται
 τῶν θεωρητικῶν, οἰκείως ἐπιγράφεται τῶν
 τῶν ἀνδρῶν τὸ ὄνομα, εἴτε καὶ ὄντως
 τῶν αὐτῶν ἐκάλου κατὰρχαὶ οἱ πρῶτοι,
 C μὴ δαμῶς τῆς χριστιανῶν πρῶτης θεωρητικῆς ἀνα-
 πάντα τόπον ἐπιπεφημιστικῆς, ἐπὶ τῶν δια-
 τεινέων ἀναγκαῖον. ὅμως ὅτι ὅτι ἐν πρῶ-
 τοῖς τὴν ἀπόταξιν αὐτοῖς τῆς ἑσίας μαρτυ-
 ρεῖ φάσιον δεχομένους φιλοσοφῆν, ὅτι ἐπι-
 δα τοῖς θεωρητικῶν ὑπαρχόντων. ἐπει-
 λα πάσαις ἀπολαξαρμένους ταῖς τῶν βίβης φρο-
 σῶν, ἐξω τειχῶν θεωρητικῆς, ἐν μοναγρῶν
 καὶ κηποιῶν διατείας ποιείων, τὰς ἐν τῶν
 ἀνομοῖων ἐπιμιξίας, ἀλυσιτελείς καὶ βλα-
 βερὰς δὲ εἰδόμενους. τῶν καὶ ἐκείνο καὶ τῶν
 ὡς εἰκὸς ἐπιτελέωντων ἐκθύμῳ καὶ θεωρητικῶν
 τηπίσει, τῶν τὸν θεωρητικῶν ζήλου ἀσκή-
 των βίον. τοιγαρὶν καὶ ταῖς ὁμολογημένας
 τῶν Ἀποστόλων πρῶτες ἐμφέρεται, ὅτι ὅτι
 πάντες οἱ τῶν Ἀποστόλων γνώριμοι, τὰ κτη-
 ματα καὶ τὰς ὑπάρξεις διαπικρῶς ἀσκῶντες, ἐμέ-
 ειζον ἅπαντα κατ' ὅσον πρῶτον εἶχεν, ὡς μὴ
 ὅτι εἶναι ἵνα ἐνδεῆ παρ' αὐτοῖς. ὅσοι γοῦν
 κηποῖς χωρίων ἢ οἰκιῶν ὑπέχον ὡς ὁ λό-
 γος φησὶ, πωλεῖντες ἐφερον τὰς ἡμᾶς τῶν
 πρῶτων ἀποστόλων, ἐπέθεσαν τε πρῶτον τὰς πόδας
 τῶν Ἀποστόλων, ὡς διαδίδωσιν ἐκάσῳ καὶ
 ὅτι ἂν πρῶτον εἶχεν. τὰ πρῶτα πᾶσι
 δὲ τέτοις μαρτυρήσας τοῖς θελεμένοις

CLAUDIUS.

ὁ Φίλων, συλλαβαῖς αὐταῖς ἑπιφέρει λέγων ταῦτα περὶ αὐτῶν ἔγω. πολλαχῶς μὲν οὖν τῆς οἰκουμενῆς ἐστὶ τὸ γένος. ἔδει γὰρ ἀγαθὴ τέλει μετὰ γένεσιν ἐν τῷ Ἑλλάδα καὶ τῇ Βάρβαρον. πλεονάζει δὲ ἐν Αἰγύπτῳ καθ' ἕκαστον τῶν ἑπικαλυμμένων νόμων, καὶ μάλιστα περὶ τῆς Ἀλεξάνδρειαν. οἱ δὲ πάντα χόθεν ἀριστοὶ, καθάπερ εἰς πατρίδα Θεραπειῶν, ἀποικίαν ἐξελθόντων πικρῶν ἑπιτηδεύοντων, ὅπερ ἐστὶν ὑπὲρ λίμνης Μαείας κείμενον ἐπὶ γεωλόφῳ χαμαλωτέρῳ σφόδρα δικάριος, ἀσφαλείας τε ἐνεκα καὶ ἀέρος ἐνκρασίας. εἰθ' ἐξῆς τὰς οἰκήσεις αὐτῶν ὁποιαῖτινες ἦσαν διαγράψας, περὶ τῶν κτ' ἡρώων ἐκκλησιῶν ταῦτα φησὶν. ἐν ἑκάστῃ δὲ οἰκίᾳ, ἐστὶν οἰκηματῶν ὁ καλεῖται Σεμνεῖον καὶ Μοναστήριον. ἐν ᾧ μόνε μὲν οὖν, τατὲ σεμνεῖβίβη μυστήρια τελοῦνται, μηδ' ἐν εἰσομιζόντες μὴ ποτὸν μὴ στυγόν. μητὲ π τῶν ἄλλων ὅσα πρὸς τὰς τῶ σώματος χρείας ἀναγκαῖα, ἀλλὰ νόμους καὶ λόγια Θεοῦ δὲ πάντα διὰ Προφητῶν καὶ ὕμνων, καὶ τ' ἄλλα οἷς ἑπιστήμη καὶ εὐσεβεία συνωξύνονται καὶ τελουῦνται. καὶ μετ' ἕτερα φησὶ. τὸ δὲ ἕξ ἑωθινὸν μέχρι ἑσπέρας διάστημα σύμπαν, αὐτοῖς ἐστὶν ἀσκησις. ἐν τούτοις γὰρ τοῖς ἱεροῖς γεγραμμένοι, φιλοσοφῶσιν τὴν πάτριον φιλοσοφίαν ἀλλήλοισιν, ἐπειδὴ σύμβολα τὰ τῆς ῥητικῆς ἐρμηνείας νομίζουσιν ἀποκεκρυμμένης φύσεως, ἐν ὑπονοίας δηλωμένης. ἐστὶ δὲ αὐτοῖς καὶ συγγραμμάτων παλαιῶν ἀνδρῶν, οἱ τῆς αἰρέσεως αὐτῶν δεχόμενοι ἡρώοι, πολλὰ μνημεία τῆς ἐν τοῖς ἀλλήλοισιν ἰδέας ἀπέλιπον, οἷς καθάπερ ἱστοῖν δεχόμενοι ἡρώοι, μιμουῦνται τῆς προαιρέσεως τὸν τρόπον. ταῦτα μὲν οὖν εἰς τὸν εἰρησὶ τῶ ἀνδρῶν, τὰς ἱερὰς δεχημένων ἐπακροασαμένων γραφῶν. τάχα δὲ εἰκὸς ἀφῆσιν δεχόμενοι παρ' αὐτοῖς εἶναι συγγραμμάτων, τατὲ εὐαγγέλια καὶ τὰς τῶν Ἀποστόλων γραφῶν τυγχάνειν, διηγήσεις τε πᾶσι κατὰ τὸ εἶκος τῶν παλαιῶν Προφητῶν ἑρμηνευτικῶν. ὁποίας ἢ τε πρὸς Ἑβραίους, καὶ ἄλλαι πλείους τῶ Παύλου περιέχουσιν ἑπιστολαί, ταῦτα εἶναι. εἶτα πάλιν ἐξῆς περὶ τῶ νέων αὐτοῖς ποιητῶν ψαλμοῦ, ἔτι γε γραφῶν. ὡς δὲ θεωρεῖσιν μόνον, ἀλλὰ καὶ ποιῶσιν ἄσματα καὶ ὕμνους εἰς τὸν Θεόν, διὰ παντοίων μέτρων καὶ μελῶν, ῥυθμοῖς

A lo testatus est, tum ista ad verbum subjungit. Id genus hominum in variis orbis regionibus sparsum reperitur. Græcos enim & Barbaros tanti boni participes fieri decebat. Floret tamen præcipuè in Ægypto, per singulas ejus præfecturas diffusum, maximè verò circà Alexandriam. Ceterum ex omnibus terræ partibus optimi quique in locum quemdam opportunissimum, qui est trans Mariam paludem in colle tereno satis humili situs, & tum propter securitatem, tum ob cæli temperiem commodissimus, tanquam in patriam Therapeutarum migrant. Hinc postquam cujusmodi essent illorum domicilia descripsit, de Ecclesiis quas variis in locis exstructas habent, ita dicit. In singulis autem domiciliis est quoddam sacellum quod Semneum & Monasterium appellatur. In quo soli remotis arbitris, sanctioris vitæ mysteria peragunt. Nec cibum potumve, nec eorum quæ ad corporis curam pertinent quicquam eò secum inferunt: sed legem duntaxat & Prophetarum oracula hymnosque & alia hujusmodi, quibus pietas simul ac scientia augentur & consummantur. Paucis deinde interpositis hæc subjungit: Totum verò, inquit, dici spatium quod ab ortu Solis ad vesperam interjacet, in meditatione Philosophiæ traducunt. Sacra enim volumina lætitanter philosophantur more patrio, præcepta sapientiæ à majoribus tradita allegoricè explicando. Quippè existimant verba ipsa nihil aliud esse quàm imagines & signa rerum abditarum, quæ per allegorias declarandæ sint. Sunt etiam apud eos Commentarii veterum quorundam, qui sectæ illius auctores, quàm plurima eis monumenta doctrinæ illius quæ in allegoriis posita est, reliquerunt. Quibus isti tanquam exemplaribus utentes, morem hunc institutumque imitantur. Hæc certe ab eo homine videntur dicta, qui nostros sacras literas exponentes audiverit. Quos autem ait penes illos fuisse veterum quorundam Commentarios, verisimile est ipsa esse Evangelia & Apostolorum Scripta, & Expositiones quasdam veterum Prophetarum: cujusmodi plures tum in aliis Pauli epistolis, tum in illa quæ ad Hebræos scripta est, continentur. Postmodum verò de novis Psalmis qui ab iisdem componuntur, ita scribit Philo: Ita, inquit, non solum

contemplationi vacant, sed etiam cantica hymnosque ad Dei laudem componunt omni metrorum ac modulationum genere. Quos quidem gravioribus ut par est, numeris conscribunt. Multa quoque alia de iisdem in eo quem dixi libro commemorat. Sed hæc maximè seligenda & excerpenda esse dixi, quibus Ecclesiastica disciplina forma quædam & imago descripta est. Quod si quis ea quæ à Philone dicta sunt, evangelicæ disciplinæ nequaquam propria esse, sed aliis etiam præter illos quos dixi competere posse existimat, is certè sequentibus Philonis verbis fidem adhibeat, in quibus, dummodo æquus rerum æstimator sit, certissimum & extra omnem controversiam positum illius rei testimonium reperiet. Sic autem scribit: Postquam, inquit, temperantiam tanquam fundamentum aliquod in animis suis jecerunt, reliquas deinceps virtutes superstruunt. Cibus enim potumque; nemo illorum ante Solis occasum unquam sumplerit. Quippe Philosophiæ studium luci convenire: curam autem corporis tenebris dignam esse existimant. Itaque illi quidem studio totum diem, corporis autem necessitatibus exiguam noctis partem deputarunt. Nonnulli eorum toto triduo cibum capere omittunt, dum ardentiori discendi cupiditate rapiuntur. Quidam verò tam incredibili voluptate, tantisque deliciis perfunduntur, dum pascuntur epulis sapientiæ, quæ salubria ipsis præcepta tanquam opiparum convivium apponit, ut duplo diutius famem perferant, ac vix sexto die necessarium cibum degustent. Hæc Philonis verba de primis nostræ religionis viris perspicue & absque ulla dubitatione dicta esse arbitror. Quod si quis adhuc pertinaciter his refragari voluerit, is manifestioribus convictus indiciiis, quæ non alibi quàm in Christianorum religione ad Evangelii normam composita reperiuntur, perinaciam suam tandem abjiciat. Ait igitur Philo cum his viris de quibus jam diximus, versari etiam feminas quasdam: Quarum plurimæ ad extremam usque senectutem virgines manent. Quæ quidem non coactæ necessitate ut pleræque apud Græcos Sacerdotes, sed sua sponte castitatem corporis custodierunt, illicet amore ac desiderio sapientiæ; in cujus complexu ac contubernio dum vitam omnem traducere cupiunt, sprevere corporis voluptates. Nec perituros partus concupiverunt, sed potius immortales fetus. Quos quidem solus animus divino numini dicatus & acceptus ex seipso edere potest.

Multis

αὶ δὲ ἑξηγήσεις τῶν ἱερῶν γραμμάτων γίνονται αὐτοῖς δι' ἑσπερίων ἐν ἀλληγορίαις. ἅπαντα γὰρ ἡ νομοθεσία δοκεῖ τοῖς ἀνθρώποις τῶν τοῖς, εἰκέναι ζῶν καὶ σῶμα μὲν ἔχειν τὰς ῥήσας λέξεις. ψυχῶν δὲ τὸν ἀποκειμένον τὰς λέξεις ἀόρατον νοῦν ὃν ἤξετο διαφερομένης ἢ ἤρησεία αὐτῆ θεορεῖν, ὡς διὰ κατοπνῆς τῶν ὀνομάτων, ὁμοίαια κάλλη νοημάτων ἐμφανόμενα κἀκδοῦσα. τί δὲ τῶν τοῖς ἐπὶ τῶν ἐπι ταυτὸν συνόδους, καὶ τὰς ἰδία μὲν ἀνθρώπων, ἰδία δὲ γυναικῶν ἐν ταυτῶν διατριβῆς, καὶ τὰς δὲ ἔθους εἰσέπει καὶ νῦν πρὸς ἡμῶν ἐπιτελεσμένας ἀσκήσεις ἀσκητικῶν καὶ τὴν τῆς ζωῆς πάσης ἐορτικῶν, ἐν ἀσκήσις καὶ διανυκτερεύσειν, πρὸς σοχαῖς τε τῶν θεῶν λόγων ὀπτελεῖν εἰσθαμεν. ἀπὲρ ἐπακροῦδες τὸν αὐτὸν ὃν καὶ εἰς δευτέρω τελεῖται πρὸς μόνους ἡμῶν τρέπον, ἐπιστημημαμὲν ὁ δηλωθεῖς ἀνῆς, τῆ ἰδία πρὸς δὲ δὲ δὲ γραφῆ. καὶ μάλιστα τὰς τῆς μεγάλης ἐορτῆς παννυχίδας, καὶ τὰς ἐν ταυταῖς ἀσκήσεις, τὰς τε λεγεῖσθαι εἰσθότας πρὸς ἡμῶν ὕμνος ἐσορῶν καὶ ὡς ἐνός μὲν ῥυθμῶς κοσμῶς ἐπιπλάσσειν, οἱ λοιποὶ καὶ ἡσυχίαν ἀκροῦμενοι, τῶν ὕμνων τὰ ἀκροτελεύτια συνεξερχῶσιν ὅπως τε καὶ τὰς δεδηλωμένας ἡμέρας ἐπὶ τῶν ἀδῶν χαμδινέντες, οἷνε μὲν τοῦ πρὸς ἀπαν ὡς αὐτοῖς ῥήμασιν ἀνεγχεσθῆν, ὁμοῦ πογέονται, ἀλλ' ἐδὲ τῶν ἐναίμων ἰσθῶς ὕδωρ δὲ μόνον αὐτοῖς ἐστὶ τὸ ποτόν, καὶ πρὸς ὄψημα μὲν ἄρτα ἄλλες καὶ ὕσωπον. πρὸς τῶν γεράφει τὸν τῆς πρὸς ἐλασίας τρέπον, τῶν τὰς ἐκκλησιαστικῆς λειτουργίας ἐκτελεσμένων, διακονίας τε καὶ τὰς ἐπὶ πᾶσιν ἀνάστα τῆς Ἐπισκοπῆς πρὸς ἐλασίας. τῶν δὲ ὅτω πρὸς ἐνεσι τῆς ἀκροῦσας ἐπιστάσεως, μάθοι αὐτὸν τῆς δηλωθεῖσας τῆ ἀνθρώπων ἐσορίας. ὅτι δὲ τὰς πρῶτας κήρυκας τῆς καὶ τὸ εὐαγγελίον διδασκαλίας, τὰ τε δεχθήν πρὸς τῶν ἀποστόλων ἔθνη πρὸς δὲ δομένα καὶ λαλαῶν ὁ Φίλων ταυτ' ἔγραφε, παντὶ τῶν δὲ ἡλθον.

A Multis deinde interjectis, disertius adhuc loquitur his verbis : Expositiones autem, inquit, sacrorum voluminum ab iis fiunt figuratè per allegorias. Univerfam enim legem similem esse existimant animali : Et verba quidem ipsa corporis instar esse : occultum autem sensum qui sub verbis latet, animæ speciem quandam habere. Quem quidem sensum hæc secta scrutari & contemplari primitus instituit, in verbis ipsis velut in speculo quodam, admirabilem sententiarum pulchritudinem contuens. Quid præterea hic attinet commemorare cætus, & virorum ac mulierum seorsum degentium studia atque exercitationes, quæ apud nos etiamnum in usu sunt : Præcipuè circa diem festum Dominicæ passionis, quo tempore ieiuniis atque vigiliis, & sacrorum librorū lectioni impensius vacare consuevimus. Quæ omnia vir ille toties jam nominatus, eodem planè modo quo à nobis solis hodieque observantur, accuratè notata, scriptis suis tradidit : atque in primis pervigilia magnæ solemnitatis, piæque in iisdem exercitationes, & hymnos qui à nobis recitari solent, commemorat. Et quo pacto, cum unus quispiam modulatè ac decenter Psalmum canere exorsus fuerit, ceteri cum silentio auscultantes, extremas duntaxat hymnorum partes simul concinant. Utque per illos dies humi in stramentis recubantes, à vino quidem, ut ejus verbis utar, penitus abstineant, neque carnes ullas degustent : sola autem aqua ad potum utantur, neque ad panem aliud quidquam adhibeant præter sal atque hyssopum. Ad hæc gradus atque ordinem præsentium describit, eorum videlicet qui Ecclesiastica obeunt munera : tum ministeria Diaconorum : Postremò Episcopatus apicem omnibus antistantem. Quæ si quis accuratius nosse desiderat, ex ipso Philonis libro discere poterit. Ceterum quin dum ista scriberet Philo, primos illos evangelicæ doctrinæ prædicatores, & ab Apostolis primum traditam disciplinam in mente habuerit, nemini dubium esse arbitror.